A°. 1831. N°. 73.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 10den SEPTEMBER.

PARAMARIBO.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S HAGE, 4 Julij. De baron van Wessemberg heeft deze residentie nog niet verlaten, doch kan zulks ieder oogenblik doen, vermits de stoomboot, waarop hij van Londen herwaarts is gekomen, ter zijner beschikking te Rotterdam is blijven liggen.

Genoemde staatsman zal, naar men zegt het antwoord onzer regering op de nieuwe voorstellen der conferentie, naar Londen overbrengen. Omtrent den inhoud van dat antwoord is tot nog toe in het openbaar niets met zekerheid bekend, doch volgens het alhier loopende gerucht, zouden de voorstellen van deze zijde niet zijn goedgekeurd, en aanleiding hebben gegeven tot eene krachtige protestatie tegen de beginselen, waarop dezelve berusten.

HAARLEM, 2 Julij. Den 29sten zijn 137 leden in de bijeenkomst van het congres van Brussel vereenigd geweest, en is beraadslaagd over het ontwerp van wet, om, ten einde de kolenmijnen van Henegouwen, welke zich in den treurigsten toestand bevinden, eenigzins op te beuren, het gering regt van uitvoer van 10 cents op de 1000 kilogr., af te schaffen, en tevens het regt van invoer van de fransche kolen mede te verminderen, in de hoop van Frankrijk daardoor tot meer billijke bepalingen, betreffende de tolregten, uit te lokken. Men heeft niet kunnen ontkennen, dat aan de belgische kolen in Holland een monopolie is verzekerd geworden, hetwelk dezelve tot in het verleden jaar zoo zeer heeft begunstigd, doch men is onbeschaamd genoeg geweest, daarbij aan te merken, dat dit monopolie niet konde opwegen tegen zoo vele monopolien, als de Hollanders in Belgie hadden uitgeoefend! — De wet is aangenomen.

Het 3de artikel van de *nieuwe voorstellen*, nopens de eventuele onderhandelingen, aangaande Luxemburg, is van den navolgenden inhoud: » De vijf mogendheden zullen hare goede diensten aanwenden, op dat de *status quo* in het groothertogdom Luxemburg inmiddels eene vrije gemeenschap met Duitschland zal behouden." Het 7de artikel, nopens de vaart op de rivieren, is van den navolgenden inhoud: » Het wordt verstaan, dat de art. 107 — 117 van de acte van het congres van Weenen, betreffende de vrije vaart op de bevaarbare rivieren, zal worden toegepast op de vloeden, welke het hollandsch en belgisch grondgebied doorsnijden. Deze bepalingen zullen ten spoedigste worden in werking gebragt. Het aandeel van Belgie in de Rijnvaart, door de binnenlandsche wateren tusschen dien vloed en de Schelde, zal bij onderhandeling tusschen de belanghebbende partijen worden geregeld, waartoe de mogendheden hare goede diensten zullen aanwenden. Het gebruik van het kanaal van Terneuze en van de Zuid Willems-vaart, gegraven gedurende het bestaan van het koningrijk der Nederlanden, zal aan de inwoners der beide landen gemeen zijn, volgens een nader op te maken reglement. — De afloop van de wateren van Vlaanderen zal op de best mogelijke wijze worden geregeld, ten einde de inundatien te verhoeden."

De leden der bezending zijn, van Londen terugkeerende, des ochtends zeer vroeg te Gend gepasseerd, en wel zoo ongemerkt mogelijk. Zij hebben zich beklaagd, dat men in Belgie te haastig was, en dat volk de moeite niet waardeerde, welke men zich ten behoeve van hetzelve gegeven had.

De belgische *Moniteur* kondigt zonder omwegen aan, dat vorst *Leopold* de kroon heeft aanvaard, en dat de bezending voorstellen heeft medegebragt, die in de daad van de protocollen verschillen. — De beruchte *Courrier* merkt ten aanzien van dit laatste aan, dat eene dergelijke verzekering meer dan onbeschaamd kan worden geacht. — Het blad van *Lesbroussart* weifelt, en verklaart zijn oordeel, omtrent zaken van zoo veel gewigt, niet dadelijk te kunnen vellen. — Het schijnt zeker, dat reeds in het congres een voorstel onder de hand is rond gegaan, waarbij hetzelve, naar aanleiding van de bij deze vergadering berustende oppermagt, de nieuwe voorstellen eenvoudig aanneemt. Immers het blad der Franschen bevat een zeer hevig artikel van *de Robaulx* tegen de voorstellen, en strekkende, om terstond den oorlog te beginnen, waarin op dergelijk een maatregel wordt gedoeld.

De belgische *Moniteur* verkondigt, dat drie battaillons van den eersten ban der burgerwacht van Brussel naar de zijde van Antwerpen zouden trekken. De twee battaillons jagers, te voren van *Borremans*, zijn van Gend en Ostende op weg naar Brussel. Te Antwerpen ging de spraak, dat het 9de regiment (17de afdeeling) van daar naar de grenzen zoude trekken.

Men heeft bevonden, dat de zolen der nieuwe schoenen, die dezer dagen aan een battaillon belgische vrijwilligers zijn uitgereikt, uit bordpapier met blik bestonden, en alzoo na verloop van vier dagen, onbruikbaar waren.

— 4 Julij. Den 30sten Junij heeft het belgisch congres, in geheim committé, beraadslaagd over de nieuwe voorstellen der londensche conferentie. De revolutionaire dagbladen beklagen zich, dat die zoogenaamde geheime bijeenkomst van het congres zeer onbelangrijk is geweest.

De heer *Nothomb* heeft bij die gelegenheid aan de vergadering kennis gegeven, dat toen de afgevaardigden te Londen aankwamen, de conferentie beraadslaagde over eene verdeeling van Belgie, en dat zij dus in de eerste plaats dien maatregel, welken zij voor Belgie ten hoogste nadeelig achtteden, te bestrijden hebben gehad.

Voorts verkondigde hij, dat de conferentie het voornemen koesterde, om aan Holland al dat grondgebied terug te geven, hetwelk hetzelve vóór de vereeniging met Belgie bezat, en dat dezelve oordeelde, dat de Belgen zich, ter verkrijging van den linker oever der Schelde eenszins konden beroepen op het verdrag van 1795, waarbij die landstreek aan Frankrijk was afgestaan, vermits Belgie met die overeenkomst niets gemeens had, en bovendien de afstand aan Frankrijk geschied was op voorwaarde van eene vergoeding van grondgebied, welke Holland nimmer bekomen had. Ten aanzien van Luxemburg had men de belgische afgezanten doen opmerken, dat, tot vergoeding voor dat gewest, aan de Belgen thans Luik werd toegewezen, hetwelk vóór 1790 niet tot Belgie behoord had.

De heer *Nothomb* zeide verder, dat prins *Leopold* in Belgie zoude komen, zoodra het congres de voorstellen zoude hebben aangenomen, en dat hij niet zoude wachten naar de toestemming van Holland; — dat de prins de Belgen aanraadde, niet gelijktijdig over Limburg en Luxemburg te onderhandelen, om dat men hun dan welligt het laatstgenoemde gewest in plaats van het eerstgemelde, in ruiling, zoude aanbieden; — dat hij gesproken had van de mogelijkheid, om ter vergoeding voor Limburg, een gedeelte van Noord-Braband en welligt zelfs de vesting Bergen-op-Zoom, te bekomen; — dat hij een weerzin had in de conferentie, en zich van dezelve zoude lorukken, zoodra de Belgen de voorstellen zouden hebben aangenomen; enz.

De heer *v. d. Weijer* heeft hier bijgevoegd, dat prins *Leopold* vastelijk besloten had, Belgie in het bezit van Luxemburg te laten, en verklaard had, dat hij de kroon zoude afwijzen, indien hij zich als eenen vijand van Frankrijk moest beschouwen.

De heeren *Fallon* en *de Robaulx* hebben verklaard, dat zij zich nimmer konden voorstellen, dat Holland de vesting Bergen-op-Zoom met eenige omliggende streken aan Belgie zoude afstaan, en dat zij het geen de heer *Nothomb* deswegens gezegd had voor niets anders dan eene nieuwe bedriegerij hielden. — De minister *Lebeau* heeft zich en zijne afgevaardigden zoeken te redden door de aanmerking, dat hij eigenlijk niet genoeg omtrent de zaak was ingelicht, om de verlangde opheldering te geven.

Op de aanmerking van een der leden, dat het scheen, als of de londensche conferentie onbekend was met den voormaligen staatkundigen toestand van Maastricht, heeft genoemde minister geantwoord, dat zulks zeer wel mogelijk was, aangezien zelfs de beroemde schrijver *Walter Scott* zich soms in de geschiedenis van sommige plaatsen vergiste.

Na dat verscheidene leden zich hevig beklaagd hadden over de niets beduidende inlichtingen, welke het ministerie gegeven had, is het committé opgeheven, en heeft het congres, in eene openbare zitting, besloten, dat de provinciale Staten dit jaar niet bijeen zullen komen.

Uit hetgeen de belgische bladen nopens het bovengenoemde geheim committé mededeelen, blijkt niet, dat zich toen tegen de voorstellen der conferentie zulk eene hevige en talrijke tegenstand heeft opgedaan, als sommige revolutionaire bladen zulks hadden aangekondigd. Bij het congres zoude een protest worden ingeleverd, waarbij men zich verzet tegen alle beraadslaging over eenig voorstel, waarbij de integriteit van het grondgebied, zoodanig als het door de constitutie bepaald is, wordt aangerand, even als tegen het aannemen, hetzij regtstreeks, hetzij van ter zijde, van de protocollen en voorstellen der londensche conferentie. Dit protest was den 1sten dezer door niet meer dan *negen-en dertig* leden van het congres onderteekend.

Het bekende dagblad van Luik, de *Courrier de la Meuse*, dringt ten sterkste aan op het overwijld en onvoorwaardelijk aannemen der nieuwe voorstellen.

RUSLAND.

PETERSBURG, 18 Junij. Bij eene dagorder des Keizers, van den 16den dezer, is, in plaats van den overleden veldmaarschalk *Diebitsch Sabalkanski*, tot opperbevelhebber der active armee benoemd de graaf *Paskewitsch Eriwanski*.

De dagbladen dezer hoofdstad behelzen het volgende berigt van den adjudant-generaal

taal graaf Toll omtrent het overlijden van den graaf Diebitsch Sabalkanski op den 10den dezer: »In den morgen van den 9den bevond zich de veldmaarschalk niet regt wel; in den loop van den dag gaf hij echter geen blijken van ongesteldheid meer; hij at als gewoonlijk en was opgeruimd, zoodat men geene reden had over zijne gezondheid bekommerd te zijn. 's Avonds ging hij, gelijk hij sedert eenige dagen gedaan had, om tien uur naar bed. Spoedig daarna werd hij om dienstzaken gewekt en scheen zich frisch en gezond te bevinden. 's Morgens ten 2 uur voelde hij zich echter plotseling zeer ongesteld en riep zijne bedienden, doch verbood hun, iemand te wekken of zelfs eenen geneesheer te roepen. Eerst na 3 uur, toen hij zich zieker gevoelde, liet hij den keizerlijken lijfarts, den heer *Schlegel*, roepen, doch met last, om niemand te verontrusten. Toen de doctor kwam, bespeurde hij kenteekenen van de cholera, die zich spoedig duidelijk en in eenen hoogen graad openbaarde. De hevige toevallen, welke de ziekte gewoonlijk vergezellen, hielden verscheidene uren aan. De kranke werd dadelijk gelaten; men zettede hem bloedzuigers, wendde sterke wrijvingen aan, kortom men verzuimde geen middel, om zijnen toestand te verligten. De zieke behield zijne volkomene tegenwoordigheid van geest, en drong er op aan, uit vrees van iemand aan te steken, dat alle personen, die hem omringden, met uitzondering der geneesheeren, zouden heengaan. 's Morgens tegen 7 uur gelukte het den geneesheeren, eene zachte uitwaseming te verwekken, ten gevolge waarvan de lijder zich rustiger gevoelde. Tot dus verre was de kramp niet sterk geweest, en de zieke ondervond voornamelijk slechts afwisselend rilling en brandende hitte. Tusschen 7 en 8 uur begon de kramp eerst in de beenen, en vervolgens in het binnenste des ligchaams, en de tot 10 uur voortdurende scheen ondragelijk te wezen. Daarna hield de zieke op met steenen; zijne ligchaamskrachten namen intusschen zigtbaar af, de ademhaling werd steeds moeijelijker, hij verviel tot eene soort van ongevoeligheid, die naauwelijks door eenige zeldzame bewegingen met het hoofd afgebroken werd, en kwart over twaalf uur gaf hij den geest. Hij eindigde zijn roemvol en werkzaam leven met mannelijke gelatenheid en rustige onderwerping.

De armee betreurt in hem een even uitstekend veldheer, als welwillend aanvoerder; die alle zijne onderhoorigen ware deelneming betoonde, den overwonnen vijand met edelmoedigheid behandelde, en voor de bewoners van alle streken, waar zijne luisterrijke loopbaan hem henen voerde, steeds de lasten van den oorlog trachtte te verligten.

Dit treurig sterfgeval, schijnt overigens een nieuw bewijs op te leveren, dat de gemelde ziekte meer van het weder en de inwendige gesteldheid, dan van besmetting afhangt; want tot dus verre was er in het hoofdkwartier geene dergelijke ziekte voorgekomen.

— Uit aanmerking van de uitstekende diensten van den overledenen veldmaarschalk, heeft Zijne Majesteit bepaald, dat het regement infanterie *Diebitsch Sabalkanski* ook voortaan dien naam zal voeren.

FRANKRIJK.

PARIJS, 29 Junij. De ministeriele bladen geven het volgende berigt: »Er is een koerier uit Petersburg aangekomen met het antwoord op de vertoogen van de Fransche regering, om aan het bloedvergieten in Polen een einde te maken. Er is alle hoop, dat eene zoo gewigtige onderhandeling gevolgen zal hebben, welke de staatkunde even zeer als menschelijkheid genoegen zal geven."

Volgens een ander dagblad echter moeten de Polen eerst het dekreet, waarbij de Keizer vervallen van den troon is verklaard intrekken, alvorens zij eenige schikkingen ten hunnen behoeve kunnen verwachten.

Men zegt, dat de Engelsche regering aan de Fransche vertoogen over de geschillen met Portugal heeft gedaan. Men vreest, dat de vorderingen van schavergoeding, welke de Engelsche kooplieden zullen doen ter zake van de verliezen, welke het Fransche eskader hen doet ondergaan, deze geschillen meer en meer van eenen moeijelijken aard zullen maken.

Men rekent, dat de Franschen reeds 36 Portugeesche schepen gekaapt hebben. Te Brest zijn weder vijf Portugeesche koopvaardijschepen opgebragt. Don *Miguel* schijnt niet te willen toegeven, en volgens verhaal van eenen Engelschen schipper, die van Lissabon is gekomen, zouden de monniken hem geld schieten, om oorlogsvaartuigen uit te rusten.

De aandacht van het publiek begint zich meer en meer op de aanstaande verkiezingen te vestigen. Het schijnt, dat de aanhangers van *Karel X* besloten hebben, om niet in de kiesvergaderingen te verschijnen, ten einde alleen aan de andere partijen het strijdperk over te laten en daarna uit de verdeeldheid, welke zij verwachten dat alsdan met grootere kracht zal losbarsten, hun voordeel te trekken.

Te Nimes zijn tusschen den 12 en 13 dezer weder onlusten voorgevallen.

Te Metz hebben den 24sten ongeregeldheden plaats gehad. Eenige joodsche kramers boden daar openlijk allerlei stoffen goedkooper aan, dan ze in winkels verkocht werden. Hierdoor verwekten zij grooten wrevel bij de kooplieden der stad en het gevolg was, dat er een oploop tegen hen ontstond en hunne kramen, tafels, stoelen enz. omvergeworpen en verbrijzeld werden.

De generaal *Lafayette* heeft aan de kiezers van *Meaux* eenen brief geschreven waarbij hij eene staatkundige geloofsbelijdenis aflegt, om zijne herkiezing tot lid van de kamer der afgevaardigden te bevorderen. Hij deelt daarin een gesprek mede, hetwelk hij bij de omwenteling van Julij 1830 met den Koning had. »Gij weet, »zeide hij tot hem, dat ik een republikein »ben en de constitutie der Vereenigde »Staten beschouw als de volmaakste, welke »er bestaat. Ik denk er even als gij over, »antwoordde de hertog van Orleans; als »men maar twee jaren in Amerika is ge»weest, moet men dit gevoelen wel hebben; »maar gelooft gij, dat het, in de gesteldheid »van Frankrijk, en naar de algemeene be»grippen, raadzaam zoude wezen, ze aan »te nemen? Neen, antwoordde ik; het »Fransche volk heeft heden ten dagen be»hoefte aan een populairen troon, omgeven »van republikeinsche, geheel en al republi»keinsche instellingen. Zoo begrijp ik het »ook, hernam de Prins." De generaal is, zegt hij, niet voor overdrijving en een vijand van regeringloosheid. Hij wenscht, dat bij de verbeteringen onzer instellingen de orde gehandhaafd worde.

Hij toont echter, dat hij tegen de beginselen van het tegenwoordige ministerie is, geene erfelijke pairs goedkeurt, en het beginsel der souvereiniteit des volks steeds levendig wil gehouden hebben.

Ook de buitenlandsche staatkunde van het ministerie keurt hij af. De traktaten van 1815 wil hij niet meer geëerbiedigd hebben.

BEDEKKING VAN DE PLANEET VENUS DOOR DE MANESCHIJF.

Deze fraaije en tevens zeldzame verschijning was te *Curaçao*, op den 12 Julij jl. des avonds ten zeven uren, zigtbaar. Eenige minuten te voren bespeurde men duidelijk dat de Maan, die nog slechts eene smalle sikkel was, de planeet al meer en meer naderde en dezelve stond te bedekken. Alvorens de maan met deze ster in aanraking kwam, was het verschijnsel zeer belangrijk en het heldere sterretje, boven den smalle sikkel scheen een soort van vuurwerk te zijn. In het voorbij gaan moeten wij hier aanmerken, dat dit verschijnsel het vorige jaar nog zeldzamer was, daar deze sikkel zich juist onder de ster plaatste en eene volkomene comma punt formeerde.

Eindelijk kwam de planeet die thans door een teleskoop gezien, zich half vol vertoont, even als de maan, wanneer zij in hare kwartieren is, inaanraking met de nachtzijde der maan en verdwijnende geleek de halve Venus schijf naar een schuitje dat langzaam wegzinkt. Na 35 minuten te zijn bedekt geweest, kwam zij weer te voorschijn aan de regterhoorn der maan, dat een even zonderling gezigt opleverde.

Eene waarneming dezer sterreclips, indien dezelve door volkomen kijkers geschied ware, zoude belangrijk voor de sterrekunde geweest zijn, ten opzigte der twijfelachtige atmosfeer van de maan, want indien onze wachter werkelijk met eene dampkring omringd is, dan moest, bij de aanraking der beide hemelligchamen, het onderste gedeelte der Venusschijf een weinig duister van licht worden, wijl hare stralen door eene ligtere lage gaande, gedeeltelijk door dezelve opgeslorpt worden. Zoo is op de hoogste bergen der aarde het zonnelicht dubbel zoo sterk als op de kusten der zee, wijl de helft der lichtstralen in hunnen overtogt van de toppen der bergen tot den zeeoever, in dikke luchtlagen achter blijven.

ADVERTISSEMENTEN.

De gequalificeerde KURATORS DER NIEUWE WEES-, KURATEELE EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER DEZER KOLONIE, zullen op Vrijdag, den 16den dezer, des namiddags ten *vier* uren, ten Sterfhuize van Mejufvrouw CORNELIA WILHELMINA STRIDDELS, Weduwe C. BINGELING, publiek door den Vendumeester S. F. FLU, doen verkoopen: Meubelaire Goederen, Vrouwen Kleederen, enz; alsmede de Slaven:

EUSEBIO;
MARIA;
BERNERDINA, met haar Mulatten Kind EMELINA;
THEODORA, met hare Kinderen SUSANNA en PETRUS.

Paramaribo, 10 September 1831.
C. A. FISCO,
2de Commies.

OP Maandag Middag den 5e dezer omstreeks 3 uur is op de Plantagie *Hegt en Sterk* in den Ouderdom van ruim 50 Jaaren overleden, mijn geachte Vriend de Heer F. B. EICHEL OUD BURGER-CAPITYN der respective Burger Divisie *beneden Cottica;* waarvan door dezen, aan des Overledenens Vrienden kennis geve.

Paramaribo den 7 Septber: 1831.
H. A. BUHK.

J. E. LIJONS, zal Maandag den 12den dezer, des namiddags ten *Vier* uren, op Vendu verkoopen: Provisien en Stukgoederen, eenige Galanteriewaren.

Mede 16 stuks Hoornbeesten, voor rekening der Plantagie *de Zwarigheid*, enz., enz.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den [illegible]den dezer, het Schip Diana, Kapt. H. WENTE, van Amsterdam; Passagiers: de Heeren C. CORNELISSEN en BOUDON, Echtgenoot en Kind.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.